

**άνεμιστος** ἐπίθ. ἀμάρτ. *άνέμ'στους* Στερελλ. ('Ακαρ-  
ναν.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *άνεμιστός*. Περὶ τῆς στερητ. σημ. τοῦ  
ἀρκτικοῦ α διὰ τῆς προπαροξυτονίας ἰδ. ἀ- στερητ. **2α**.

Ὁ μὴ άνεμισθεὶς, ὁ μὴ ἀποχωρισθεὶς ἐκ τῶν ἀχύρων  
διὰ τῆς λικμήσεως, ἀλίκμιστος, ἐπὶ τῶν σιτηρῶν: Σ'τάρ'  
άνέμ'στον. Συνών. ἀλίχμιστος.

**άνεμίτσα** ἡ, Αἴγιν.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. *άνέμη* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ.  
-ίτσα.

Μικρὴ *άνέμη*, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Χρυσὴ *άνεμίτσα* κρέμεται 'ς τοῦ πύργου τ' ἀγκωνάρι,  
ποιὸς εἶναι καλοσυρίζικος ν' ἀπλώσῃ νὰ τὴν πάρῃ:

**άνεμο-** πολλαχ.

Θέμα τοῦ οὐσ. *άνεμος*.

Δι' αὐτοῦ ὡς α' συνθετ. σχηματίζονται **1)** Οὐσιαστικά  
δηλοῦντα τὸν μικροῦ λόγου ἄξιον, τὸν εὐτελεῖ καὶ μηδαμι-  
νόν, οἷον: *άνεμάθρωπος*, *άνεμάπιδα*, *άνεμογιατρός*, *άνεμοδά-  
σκαλος*, *άνεμοδουλειά*, *άνεμοκουβέντα*, *άνεμόκρασο*, *άνεμοκώ-  
πελλο*, *άνεμολαιές*, *άνεμόπραμα*, *άνεμοσειρά* (εὐτελεῖς κατα-  
γωγῇ), *άνεμόσουππα*, *άνεμόσπιτο*, *άνεμοστάφυλα*, *άνεμόσυκο*,  
*άνεμοσφογγαρο*, *άνεμοχώροφο* κτλ. Κρήτ. κ. ἀ. **2)** Οὐσια-  
στικά, εἰς τὰ ὅποια τὸ α' συνθετ. δὲν ἔχει ὠρισμένην σημα-  
σίαν, ἀλλὰ κεῖται μᾶλλον συμβολικῶς, ἐπλάσθησαν δὲ διὰ  
νὰ λέγονται εἰς ἐπιδόξιν κατὰ τοῦ ἐρυσσιπέλατος, τὸ ὅποιον  
ἐκφράζεται διὰ τῆς λ. *άνεμοπύρωμα* ἐχούσης ὁμοίως α'  
συνθετ. τὴν λ. *άνεμος*, οἷον: *άνεμοκάδαρο*, *άνεμοπάλλονκο*,  
*άνεμοισάντιλα*, *άνεμοισέκοντρο*, *άνεμοιστρογγα*, *άνεμοτύρι*  
Πελοπν. (Ξηροχώρ.)

**άνεμοάστερας** ὁ, Εὐβ. (Αἰδηψ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *άστερας* (ὁ ἑωσφόρος).

Πιθανῶς ἡ λ. νὰ σημαίνει τὸ ἐν καιρῷ άνεμοταραχῆς  
λάμπον ἄστρον. Εὐρηται ἐν τῇ πρὸς κλαίοντα παιδία λε-  
γομένη ἐπιδόξιν:

*Ἄστερα, άνεμοάστερα, | ἄστερα, βροντάστερα,  
ἔβγα πῦρ, | ἔμπι δρόσο.*

**άνεμόβλιτο** τό, ἀμάρτ. *άνιμόβλιτον* Εὐβ. (Στρόπον.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *βλίτο*.

Φυτόν τι. Πβ. *άνεμο-* **1**.

**άνεμοβλόγι** τό, Πελοπν. ('Αρχαδ. Μαζαίικ. Μεσσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *βλογιά*.

Νόσος τῶν αἰγοπροβάτων, καθ' ἣν γεννῶνται εἰς τὸ  
ὅλον σῶμα πυώδη φύματα. Πβ. *άνεμοβλογιά*.

**άνεμοβλογιά** ἡ, *άνεμοβλογία* Μέγαρ. *άνεμοβλογιά*  
σύνθη. *άνιμουβλογιά* βόρ. ἰδιώμ. *άνεμοφλογιά* Θήρ.  
Πληθ. *άνιμουβλογιές* Λέσβ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *βλογιά*. Τὸ *άνεμοφλογιά*  
ἐκ παρετυμ. πρὸς τὸ *φλογίζω* - *φλογισμένος*.

Λοιμώδης νόσος τῶν παιδίων χαρακτηριζομένη διὰ  
διαδοχικῶν ἐκφύσεων φυσαλλιδώδους ἐξανθήματος εἰς τὸ  
δέρμα: Τὸ παιδί ἔβγαλε τὴν *άνεμοβλογιά*. Πβ. *άραπο-  
βλογιά*, *βλογιά*.

**άνεμοβολή** ἡ, Πελοπν. (Λακων.) *άνεμοσβολή* Πελοπν.  
(Λακων. Μάν.) *άνεμοσβουλή* Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *βολή*.

Θύελλα, καταιγίς. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άνεμικός* **Β 1**.

**άνεμοβόλι** τό, (Ι) Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άνεμοβολή*.

Ἰσχυρὰ πνοή άνέμου: Ἄσμ.

*Ἄνεμος* κί *άνεμοβόλι* | 'ς τοῦ νοικοκυροῦ τ' ἀλώνι.

**άνεμοβόλι** τό, (ΙΙ) Νάξ. ('Απύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άνέμη* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.  
-βόλι.

Πληθος άνεμῶν: *Μονρέ, εἰδ' άνεμοβόλι 'ναι τοῦτο;*  
*κάτι βιαστικά θωροῶ.*

**άνεμοβόρι** τό, ΧΧρηστοβασ. Διηγ. στάν. 162 *άνεμό-  
βορο* ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 20

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *βορράς*. Διὰ τὸν σχημα-  
τισμὸν πβ. *άγριοβόρι*, *καλὸς-καιρὸς* > *καλοκαίρι* κττ.

Βόρειος άνεμος: *Μπήκε ὁ άγριος καὶ φοβερός χειμῶνας*  
*μ' άνεμοβόρια* ΧΧρηστοβασ. ἐνθ' άν. || Ποίημ.

*Χαίροντας 'ς τ' άνεμόβορο, τὸ δρόλαπα άνηφῶντας,*  
*άναφτεριάζει μοναχὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ αἰθέρα*  
(δηλ. ὁ σταυραετός) ΣΠασαγιάνν. ἐνθ' άν.

**άνεμοβούνι** τό, Πελοπν. (Ξηροχώρ.) — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *βουνί*.

Τὸ εἰς τὸν άνεμον ἐκτεθειμένον βουνὸν ἐνθ' άν.:  
Ἄσμ.

*Πῆρα τὴν άνεμοισάντιλα | νὰ βάλω τ' άνεμοτύρι*  
*νὰ τὸ πάω 'ς τ' άνεμοβούνι*

(ἐξ ἐπιδόξιν. Διὰ τὴν λ. *άνεμοισάντιλα* ἰδ. *άνεμο-*) Ξηρο-  
χώρ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἄνεμοβούνι* Πελοπν.  
(Καλάμ.) *Ἄνιμουβούν' Ἀθην.* *Ἄνιμουβούνια* τά, Ἰμβρ.

**άνεμοβρόντητος** ἐπίθ. Ρόδ. *άνεμοβρόντιστος* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ρ. *άνεμοβροντιῶ*. Διὰ τὸν σχηματισμὸν  
πβ. καὶ ἀρχ. *έμβρόντητος* ἐκ τοῦ *έμβροντιῶμαι*.

Ὁ ταχέως ὡς άνεμος καὶ θορυβωδῶς ἐπελαύνων ἡ  
ἀπερχόμενος: *Ἐγνετ άνεμοβρόντιστος*. Συνών. *μονο-  
βρόντητος*.

**άνεμοβροντιῶ** Βηλαρ. Ποίημ. 194 *άνεμοβροντίζω*  
Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άνεμος* καὶ τοῦ ρ. *βροντιῶ*.

Ἐκβάλλω βροντιῶδη άνεμον ἐνθ' άν.: Φρ. *Ἄνεμοβροντῆ*  
*ἀποκάτω* (πέρδετα).

**άνεμόβροχας** ὁ, Λέσβ. (Μυτιλήν.) *άνιμόβρουχας*  
Λέσβ. ('Αγιάς.) *άνιμόβριχους* Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άνεμοβροχή* κατὰ τύπ. μεγεθυντικόν.

Ἰσχυρὸς άνεμος μετὰ βροχῆς.

**άνεμοβροχή** ἡ, Χίος κ. ἀ. — Λεξ. Δεῖκ Κομ. Λάουνδ.

Ἡπίτ. Μπριγκ. Βλαστ. 362 Δημητρ. *άνεμοβροχή* Κύπρ.  
*άνεμουβροχή* Θράκ. ('Αδριανούπ.) Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *βροχή*.

Ἄνεμος μετὰ βροχῆς ἐνθ' άν.: Φρ. *Κάλλιο ἡ άνεμο-  
βροχή παρὰ τ' άνεμοχάλαζο* (ἐκ δύο κακῶν προτιμητέον τὸ  
μὴ χειρότερον) Λεξ. Δημητρ. || Παροιμ. *Ἡ άλουποῦ 'ς τὴν*  
*άνεμοβροδὴν* δαίρεται (ἐπὶ τοῦ ἐπωφελομένου ἀνωμάλου  
περιστάσεως πρὸς κλοπὴν ἢ ἄλλην κακὴν πρᾶξιν) Κύπρ.  
Γνωμ.

Τοῦ Μάρτι οἱ άνεμοβροχῆς καὶ τ' Ἀπριλίου οἱ ψιχάλες  
Λεξ. Δημητρ. Συνών. *άνεμόβροχο*, *διαβολόνερο*.

**άνεμόβροχο** τό, Ἡπ. Θήρ. Ἰόνιοι Νῆσ. (Ζάκ. Κε-  
φαλλ. κ. ἀ.) Κρήτ. Πελοπν. ('Αρχαδ. Καλάβρυτ. Λακων.  
Οἶν.) Ρόδ. Σῦρ. κ. ἀ. — ΑΒαλαωρ. Ἔργα 3,102 ΚΚρυστάλλ.  
Ἔργα 1,236 ΜΤσιριμώκ. Σονέττ. 36 — Λεξ. Ἡπίτ. Μπριγκ.  
Ἐλευθερουδ. Βλαστ. Πρω. *άνιμόβρουχο* Ἡπ. (Ζαγόρ.)  
*άνιμόβριχον* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *άνεμοβρόχι* Θήρ. Κεφαλλ.  
Νάξ. ('Απύρανθ. Φιλότη.) κ. ἀ. — ('Ο άλογόγιατρ. 11) ('Εβδο-  
μαδ. Τύπ. 15 Ἰουλίου 1934) — Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω.  
Δημητρ. *άνεμοβρόδιν* Κύπρ.

